

Overweging zondag 3 maart 2024

Jaar B, 3^e zondag van de Veertigdagentijd

Exodus 20,1-17 / Psalm 19 / 1 Korinthiërs 1,22-25 / Johannes 2,13-25

Jezus is kwaad! En terecht!

God heeft ons met de 10 geboden, goede richtlijnen gegeven over hoe je met elkaar om moeten gaan. Hij heeft ons geleerd van elkaar te houden, op elkaar te letten, anderen te behandelen zoals we willen dat zij ons behandelen, eerlijk te zijn over onze fouten en om vergeving te vragen, zoals wij onszelf moet vergeven.

Waarom is het Huis van onze Vader, de wereld, ons eigen hart, dan in de staat waarin het zich nu bevindt?

Als we kijken naar de wereld van vandaag, dan hebben we er een zootje van gemaakt. God wordt geweld aangedaan! Misschien nog wel erger dan de handel toen op het tempelplein. We offeren op het altaar van de vrije markteconomie, mensen worden onrechtvaardig behandeld, er is oorlog en tweedeling in de maatschappij. Gods Schepping staat op het spel!

Hoe zuiver zijn we zelf dan nog van geest? Hoe heilig onze woede? Als de heilige Geest in ons wakker wordt, worden we dan ook niet razend? Hellig?!

Waarom en door wie laten we ons beïnvloeden? Waarom twijfelen we aan Gods goede bedoelingen als Hij Liefde is? Welke keuzes maken we? Kloppen we onszelf op de borst, omdat wij vinden dat het bij onszelf nog wel meevalt?

Maar hoe zit het met onze eigen tempel, de tempel waarin God mag huizen, diep in onszelf? Wordt die vaak niet verduisterd door jaloezie, woede, hebzucht, eigendunk, of juist door angst en zorgen? Zou God daar niet op de troon moeten zitten: als een hart vol liefde, vertrouwen en mededogen, strijdend tegen onrecht, verterend van een heilig vuur?

Moeten we zelf niet uit alle macht zorgen dat *ons* hart opgeschoond en gelucht wordt?

Als Jezus de tempel reinigt met een heilige woede, omdat Hij niet wil dat die besmet wordt, om welke tempel gaat het dan?

Voor de eredienst moesten in zijn tijd dieren geofferd worden, die niet altijd van verre meegenomen konden worden. Tempelgeld moest rein zijn en niet de beeltenis van de keizer hebben en daarom gewisseld worden. Praktische redenen dus, om bij de tempel offerdieren en offergeld aan te bieden.

Maar diep in de tempel, in het heilige der heiligen, waar alleen de hogepriester mocht komen, daar moest het schoon zijn. Rein. In het Huis van God, waar eerbied en stilte en innig gebed de juiste voorwaarden zijn.

Jezus sprak over de tempel van zijn lichaam. Hij *is* het heilige der heiligen, Hij zetelt daar!

En als wij samen zijn lichaam zijn, Lichaam van Christus, dan is het ook aan ons om rein te zijn. Wij, als gemeenschap, moeten gesmeed zijn door de band van de liefde. Zonder wrok en afgunst en concurrentiedrift, maar onverschrokken en oprecht. IJzer moet je smeden als het heet is. Zuiveren van alle onreinheid en alle woede blussen.

Aan ons is het dus om die heilige ruimte in onszelf schoon te houden, op te ruimen, de heilige Geest zijn werk in ons te laten doen en ons te vernieuwen. Zodat we samen dat Lichaam van Christus kunnen zijn, een schone, reine tempel. Laten we Jezus Zijn gang dus maar gaan, Zijn Passie richt onze tempel weer op!

Omdat Gods zetel in onszelf en in onze gemeenschap en in onze wereld, een heilige ruimte is die beschermd moet worden. Daar, diep in ons hart, en diep in onze gemeenschap, diep in onze wereld, past geen hoogmoed, geen afgunst, geen gierigheid. Geen berekening, geen winstbejag, geen egoïsme. Geen vervuiling, geen oorlog en geen onrechtvaardigheid.

We moeten Jezus met alle egards bejegenen als hij ons bezoekt – Hij is onze Koning, onze Hogepriester, die zo nederig is dat hij bij ons wil wonen, maar die in een schoon huis en met een Hosanna moet worden begroet.

Jezus Christus is niet gekomen om ons in onze wegen te bevestigen, maar om ons te laten zien wie God ten diepste is: blijvende vrede, gunnende liefde. Hij is gekomen om ons op de weg naar God te leiden.

Die weg naar God betekent: uitzuivering, bekering. Een ommekeer. Een verandering van geest en hart, van doen en laten - een tempelreiniging.

Daar is deze Veertigdagentijd voor – tijd om óm te zien, om eerlijk naar onszelf te kijken. Niet om ons op de borst te kloppen en anderen te bewijzen hoe goed we wel niet zonder voedsel, drank of mobieltjes kunnen, maar om zelf schoon schip te maken met alles wat ons afleidt van God.

De tien geboden helpen ons daarbij en boven dat alles: heilige woede, passie! Om alles wat niet klopt het hoofd te bieden. Dat lucht op!

Jezus heeft die geboden met Zijn liefde verbonden. Want uiteindelijk moeten we niet de heilige *woede* voeden, maar de heilige *liefde*.

Het is de vurige liefde die uiteindelijk het beste reinigt, ons samensmeedt, ons verbindt en de wereld redt.

Amen.